

„W przeddzień 80-lecia nauk medycznych w Poznaniu”

**Przegląd najważniejszych wydarzeń i osiągnięć
Wydziału Lekarskiego i Oddziału Farmaceutycznego UP
oraz Akademii Medycznej w Poznaniu**

SCENARIUSZ WYSTAWY

(w ramach Poznańskich Dni Nauki i Sztuki - 15-17 X 1998)*

PLANSZA 1.

Tytuł wystawy: „W przeddzień 80-lecia nauk medycznych w Poznaniu”

Podtytuł: Przegląd najważniejszych wydarzeń i osiągnięć Wydziału Lekarskiego i Oddziału Farmaceutycznego UP oraz Akademii Medycznej w Poznaniu

Ilustracja: Znak graficzny Uczelni

PLANSZA 2.

Nagłówek: **Władze Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu**

Fotografie: Kolorowe zdjęcia rektora, prof. dr hab. J. Gadzinowskiego, prorektorów: prof. dr hab. T. Hermanna, prof. dr hab. L. Drobnika i dr hab. Z. Adamskiego oraz dziekanów: prof. dr hab. A. Obrębowskiego, prof. dr hab. B. Miśkowiaka, prof. dr hab. Z. Płotkowiak i prof. dr hab. T. Wyrzykiewicza wraz z podpisami

PLANSZA 3.

Nagłówek: **Organizacja poznańskiego środowiska medycznego w XIX wieku**

Tekst: W XIX wieku Wielkopolska znajdowała się pod zaborem pruskim. Kręgi intelektualne Wielkopolan, w trosce o utrzymanie odpowiedniego poziomu nauki polskiej w szczególnie nieprzyjaznej sytuacji germanizacji, podejmowały wielokrotne próby utworzenia polskiej wszechnicy w Poznaniu. Wszystkie skończyły się niepowo-

---

* Wystawa prezentowana była w holu Biblioteki Głównej Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu przy ul. Parkowej 2 na 10 panelach wystawienniczych o wymiarach 100 x 200 cm, na dwustronnych planszach o wymiarach 100 x 120 cm. Po „festiwalu nauki” wystawa przeniesiona została do Collegium Maius i w roku jubileuszowym można ją oglądać w holu przed rektorem.

dzeniem z powodu nieprzejednanego stosunku władz zaborczych.

Wśród osób, które poświęciły tej sprawie wiele pracy i energii, znajdowało się wielu przedstawicieli polskiego środowiska lekarskiego, m. in. Karol Marcinkowski i Teofil Matecki, którzy występowali o utworzenie w Poznaniu uniwersytetu, m. in. ze szkołą chirurgiczną (1843, 1845). Na utrzymanie planowanej wszechnicy poznańskiej założona przez Karola Marcinkowskiego Spółka Akcyjna „Bazar” zadeklarowała się odprowadzać trzecią część swoich dochodów.

W sytuacji braku uniwersytetu w Poznaniu ważną rolę w podnoszeniu poziomu nauki polskiej spełniał mecenat indywidualny (głównie magnacki, np. Biblioteka Kórnicka 1828, Biblioteka Raczyńskich 1829) i mecenat społeczny: działalność księgarsko-wydawnicza, tworzenie towarzystw naukowych i organizacji mających na celu finansowe popieranie nauki.

W r. 1832 powstało Towarzystwo Lekarskie, którego członkami byli lekarze polscy i niemieccy. W 1841 r. Karol Libelt zapoczątkował publiczne wykłady naukowe, do których włączył się Teofil Matecki. W tym samym roku Karol Marcinkowski utworzył Towarzystwo Pomocy Naukowej, które udzielało młodzieży polskiej pomocy stypendialnej na studia w zagranicznych uniwersytetach. W 1857 r. założone zostało Towarzystwo Przyjaciół Nauk Poznańskie (TPNP), które w 1865 r. wyłoniło Wydział Lekarski. Z Wydziałem tym związanych było wielu wybitnych przedstawicieli poznańskiego środowiska medycznego: Ludwik Gąsiorowski, Heliodor Święcicki, Bolesław Wicherkiewicz, Ignacy Zielewicz, Franciszek Chłapowski, Teofil Kaczorowski, Władysław Świdorski, Klemens Koehler. W r. 1898 zaczęło się ukazywać pierwsze w Księstwie Poznańskim ogólnolekarskie czasopismo „Nowiny Lekarskie”, jako organ tego Wydziału. W latach 1899-1901 organizowane były słynne „Wieczory Czwartkowe” w prywatnym mieszkaniu Heliodora Święcickiego.

Poznańskie naukowe środowisko lekarskie było w drugiej połowie XIX wieku na tyle prężne, że zorganizowało dwa zjazdy lekarzy i przyrodników polskich. Na IV Zjazd w r. 1884 przybyło do Poznania ponad 360 uczestników, w tym najwybitniejsi przedstawiciele polskiego świata medycznego spoza kordonów oraz delegacja lekarzy czeskich. Znakomicie przygotowany VIII Zjazd w 1898 r. na kilkanaście dni przed jego otwarciem został zakazany przez władze pruskie z obawy przed manifestacją polityczną przeciwko niemczyźnie.

Fotografie: Karol Marcinkowski, Teofil Matecki, Heliodor Święcicki, Franciszek Chłapowski, Bolesław Krysiewicz, Ignacy Zielewicz, Ludwik Gąsiorowski

PLANSZA 4.

Naglówek: Powstanie Wydziału Lekarskiego i Oddziału Farmaceutycznego UP w Poznaniu

Tekst: Wydział Filozoficzny polskiego uniwersytetu w Poznaniu powołany został do życia przez Komisariat Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu 30 stycznia 1919 roku. Uroczystość inauguracyjna Wszechnicy Poznańskiej, której nazwę Senat uchwałą z 24 czerwca 1920 r. zmienił na Uniwersytet Poznański, odbyła się 7 maja 1919 roku. W roku 1919 powstały dwa następne wydziały: Prawno-Ekonomiczny (17 maja) i Rolno-Leśny (1 września).

Organizacją Wydziału Lekarskiego zajmowała się trzyosobowa komisja wybrana przez WL TPNP: Heliodor Święcicki, Wincenty Jezierski i Stanisław Łazarewicz. Pierwszy budżet dla Wydziału Lekarskiego, opracowany przez ten zespół, został przedstawiony przez Święcickiego na posiedzeniu Komisji Uniwersyteckiej 28 stycznia 1919 r. Jeszcze przed uroczystym otwarciem Uniwersytetu, w wyniku starań Święcickiego i poparcia Ludwika Rydygiera, Komisariat Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu 30 kwietnia 1919 r. wyraził zgodę na utworzenie Wydziału Medycznego.

Jednak plan organizacji Wydziału Lekarskiego nie był jeszcze ostatecznie skryształizowany. W związku z tym urządzono dla młodzieży polskiej, która przerwała studia lekarskie w Niemczech (aby wziąć udział w Powstaniu Wielkopolskim) kursy medyczne, w których w okresie od 15 lutego do 29 kwietnia 1919 r. uczestniczyło 50 studentów.

Senat UP 23 czerwca 1919 r. wybrał nową 5-osobową Komisję Uniwersytecką, w skład której weszli Święcicki, Sobeski, Jezierski, Łazarewicz i ks. Hozakowski, dla zorganizowania wydziałów medycznego i teologicznego. Już w drugim trymestrze roku akademickiego 1919/1920 umieszczono w spisie wykładów „Wydział Lekarski”. Jednak dopiero po pozyskaniu do współpracy wybitnego organizatora, prof. Adama Wrzoska, organizacja Wydziału Lekarskiego nabrała tempa. 31 marca 1920 r. na posiedzeniu KU Święcicki przedstawił sporządzoną wspólnie z Wrzoskiem listę kandydatów na katedry Wydziału Lekarskiego, a 25 kwietnia 1920 r. Senat UP oficjalnie powołał Wrzoska na organizatora i pierwszego dziekana Wydziału Lekarskiego. Od listopada 1920 r. zaczęła się zbierać Rada Wydziału. W styczniu 1921 r. uruchomiono I rok studiów lekarskich, a od r. akad. 1921/22 zaczęły się odbywać zajęcia dla III, IV i V roku studentów medycyny oraz promocje doktorskie.

W maju 1919 r. dziekanowi Wydziału Filozoficznego, prof. chemii Antoniemu Korczyńskiemu, powierzono organizację zakładów farmaceutycznych. Jednak już 30 czerwca 1919 r. na posiedzeniu KU Święcicki przedstawił propozycję utworzenia Wydziału Farmaceutycznego UP. Do utworzenia Wydziału Farmaceutycznego z powodu trudności w skompletowaniu grona nauczającego nie doszło, ale w październiku 1919 rozpoczęło działalność Studium Farmaceutycznego przy Wydziale Filozoficznym, które w październiku

1920 r. zostało przekształcone w Oddział Farmaceutyczny. Organizację studiów farmaceutycznych powierzono prof. chemii Konstantemu Hrynakowskiemu, jako dyrektorowi Oddziału.

Kopie:

- Pismo w sprawie powołania Wydziału Filozoficznego UP
- Zgoda Komisariatu Naczelnej Rady Ludowej na utworzenie Wydziału Medycznego
- Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dn. 4 X 1921 w sprawie studiów lekarskich w UP
- Kopia fragmentu artykułu L. Rydygiera z „Kuriera Poznańskiego” z 5 IV 1919 r.

Fotografie: Wincenty Jezierski, Ludwik Rydygier, Adam Wrzosek, Antoni Korczyński, Konstanty Hrynakowski

PLANSZA 5.

Nagłówek: **Działalność wykładowców Wydziału Lekarskiego i Oddziału Farmaceutycznego UP podczas II wojny światowej**

Tekst: Po zamknięciu we wrześniu 1939 r. Uniwersytetu Poznańskiego wielu profesorów i innych pracowników Uczelni osadzonych zostało w więzieniach, w Forcie VII, w obozach koncentracyjnych bądź wysiedlonych do tzw. Generalnej Guberni. Inni w wyniku działań wojennych znaleźli się poza granicami kraju. Zarówno w kraju, jak i za granicą, podjęli oni działalność dydaktyczno-wychowawczą.

Tajny Uniwersytet Ziemi Zachodnich (TUZZ)

Za datę zapoczątkowującą działalność Uniwersytetu Ziemi Zachodnich w Warszawie przyjmuje się dzień 24 listopada 1940, w którym odbyła się uroczystość inauguracyjna. W pierwszych dwóch latach działały Wydziały Prawa i Humanistyczny. Wydział Lekarski rozpoczął działalność w trzecim roku akademickim 1942/1943. Dziekanem został prof. Adam Wrzosek (pseud. „Dąbrowski”), który pod koniec okupacji pełnił funkcję prorektora Uniwersytetu. Początkowo na Wydziale uruchomiono I rok, wiosną II rok, a następnie III i IV rok, wszystkie cieszyły się dużą frekwencją. Wykładali profesorowie z różnych uniwersytetów. Liczba wykładowców i prowadzących ćwiczenia wynosiła 95 osób, ze środowiska poznańskiego na Wydziale Lekarskim pracowało 18 osób. Równoległe ze studiami medycznymi na Wydziale Lekarskim TUZZ odbywały się studia stomatologiczne. Realizowano prawie niezmienny przedwojenny program studiów. Łącznie na Wydziale Lekarskim do wybuchu powstania warszawskiego studiowało 610 osób.

W lutym 1942 r. w Warszawie studenci III roku farmacji UP - Henryk Chwiałkowski i Marian Kempański - zorganizowali Tajne Studium Farmaceutyczne, które początkowo działało w ramach Tajnego Uniwersytetu Warszawskiego, a następnie TUZZ. Dzieka-

nem był prof. Bronisław Koskowski. Już pod koniec 1942 r. zaczęły się odbywać normalne zajęcia dla studentów IV roku.

TUZZ posiadał także placówki poza Warszawą: od r. 1943 w Częstochowie, od r. akad. 1943/44 w Kielcach. Po upadku powstania warszawskiego Wydział Lekarski zorganizowano na nowo w Grodzisku Mazowieckim, skąd Wydział przeniesiono do Krakowa, gdzie działał do kwietnia 1945 r., gdy mógł powrócić do Poznania. Na Wydziale Lekarskim w Krakowie pracowało 18 wykładowców, studiowało 271 słuchaczy.

Wielu wykładowców prowadziło zajęcia w innych tajnych uczelniach: dr Leokadia Młynarczyk, prof. Tadeusz Kurkiewicz i doc. Jan Adamski w Tajnym Uniwersytecie Warszawskim, prof. Stefan Różycki i Witold Gądzikiewicz w Prywatnej Zawodowej Szkole Pomocniczego Personelu Sanitarnego doc. Zaorskiego (pod pozorem szkoły zawodowej prowadzono w niej tajne nauczanie medycyny).

Polski Wydział Lekarski przy Uniwersytecie w Edynburgu

Wśród żołnierzy polskich wojsk, które znalazły się w czerwcu 1940 roku w Szkocji, było kilku profesorów i docentów polskich wydziałów lekarskich oraz kilkunastu specjalistów i wielu asystentów medycyny. Pełnomocnictwo emigracyjne Polskiego Rządu w Londynie do omówienia z władzami uniwersyteckimi w Edynburgu sprawy utworzenia Polskiego Wydziału Lekarskiego otrzymał prof. dr med. Antoni Jurasz, b. kierownik Kliniki Chirurgicznej UP. W dniu 24 lutego 1941 r. zawarte zostało porozumienie, na mocy którego został utworzony Polski Wydział Lekarski, uroczyste otwarty 22 marca 1941 r. Wydział został zorganizowany w oparciu o polską ustawę z 1933 r. z polskim językiem wykładowym. Dziekanem w latach 1941/42-1944/45 był prof. Antoni Jurasz, w r. akad. 1945/46 prof. Tadeusz Rogalski (z Uniwersytetu Jagiellońskiego), a w latach 1946/47-1948/49 prof. Jakub Rostowski (z Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie).

Na Wydziale Lekarskim w Edynburgu wykładało i prowadziło zajęcia laboratoryjne i kliniczne 15 profesorów, 27 docentów i 37 asystentów. W gronie organizatorów i wykładowców Polskiego Wydziału Lekarskiego znajdowało się wielu pracowników Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Poznańskiego:

dr med. Bernard Czemplik - asyst. UP

dr Lech Działoszyński - st. asyst. UP

dr med. Jarosław Iwaszkiewicz - st. asyst. UP

prof. dr med. Antoni Jurasz - prof. UP

prof. dr med. Leon Lakner - prof. UP

dr med. Roman Rejthar - asyst. UP

dr med. Wiesław Stocki - asyst. UP

prof. dr med. Adam Strażyński - prof. UP

dr med. Wiktor Tomaszewski - doc. UP

Dzięki staraniom prof. Antoniego Jurasza na terenie Edinburgh Western General Hospital powstał oddzielny szpital polski, w którym odbywały się zajęcia kliniczne. W okresie istnienia Polskiego Wydziału Lekarskiego w Edynburgu (od marca 1941 do marca

1949) dyplomy lekarza otrzymało 228 słuchaczy, a stopień naukowy doktora medycyny - 19 osób. Po uzyskaniu dyplomu słuchacze-żołnierze wracali do wojska i brali udział w walkach na prawie wszystkich frontach wojny.

Do pracy na Wydziale Lekarskim UP powrócili po wojnie profesorowie: Adam Straszyński, Józef Dadlez i Lech Działoszyński.

Kopia: Wykaz nazwisk wykładowców poszczególnych przedmiotów na TUZZ

Fotografie:

- prof. Antoni Jurasz - współzałożyciel Polskiego Wydziału Lekarskiego w Edynburgu
- herb tego Wydziału
- fotografia zbiorowa kadry dydaktycznej Wydziału Lekarskiego w Edynburgu

PLANSZA 6.

Nagłówek: **Powstanie Akademii Medycznej w Poznaniu**

Tekst: Reaktywowanie studiów medycznych w okresie powojennym w ramach UP

Jeszcze przed zakończeniem działań wojennych w Poznaniu rozpoczęły się przygotowania do reaktywowania Uniwersytetu Poznańskiego. 5 lutego 1945 r. przybył do Poznania prof. Stefan Różycycki, który otrzymał mandat Pełnomocnika Departamentu Szkół Wyższych Ministerstwa Oświaty do prac nad wznowieniem działalności UP. 20 lutego złożył swoje uprawnienia na ręce prof. Jerzego Suszki (dziekana Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego w r. 1939), przewodniczącego Tymczasowej Komisji Administracyjnej.

18 marca funkcję rektora UP objął przybyły do Poznania prof. Stefan Różycycki, wybrany na to stanowisko w 1939 roku. Dziekanem Wydziału Lekarskiego został prof. Witold Kapuściński, prodziekanem prof. Ignacy Hoffmann, a delegatem Rady Wydziału - prof. Adam Wrzosek.

W maju 1945 r. wznowiono zajęcia na Oddziale Farmaceutycznym, którym kierował przedwojenny dyrektor prof. Jan Dobrowolski, pierwszy dziekan powstałego w 1947 roku Wydziału Farmaceutycznego UP.

Nie wszystkie katedry i zakłady Wydziału Lekarskiego i Oddziału Farmaceutycznego miały pełną obsadę. Straty wojenne wśród pracowników Wydziału Lekarskiego i Oddziału Farmaceutycznego obejmują kilkadziesiąt osób.

W roku akad. 1945/1946 kadre naukowo-dydaktyczną uzupełnili samodzielni pracownicy z innych polskich uniwersytetów, m. in. w Wilnie i Lwowie.

Utworzenie autonomicznej uczelni medycznej w Poznaniu

1 stycznia 1950 roku, na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 24 X 1949 r., utworzona została Akademia Lekarska

w Poznaniu podległa Ministerstwu Zdrowia. Powstała na bazie wszystkich jednostek Wydziału Lekarskiego wraz z powstałym w 1949 r. Oddziałem Stomatologicznym oraz na bazie jednostek Wydziału Farmaceutycznego. W skład Akademii Lekarskiej wchodziły dwa wydziały - Lekarski z Oddziałem Stomatologicznym i Farmaceutyczny oraz Studium Wychowania Fizycznego.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 3 marca 1950 r. dokonano zmiany nazwy Uczelni na Akademię Medyczną.

5 lipca utworzono w Poznaniu Wyższą Szkołę Wychowania Fizycznego, podległą Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej, która przejęła od Akademii Medycznej wszystkie agendy Studium Wychowania Fizycznego.

Na stanowisko rektora Akademii Medycznej powołano prof. dr Tadeusza Kurkiewicza, na prorektora prof. dr Edwarda Czarneckiego. Dziekanem Wydziału Lekarskiego został prof. dr Karol Jonscher, prodziekanem - prof. dr Ryszard Dreszer. Funkcję dziekana Wydziału Farmaceutycznego pełnił prof. dr Jan Dobrowolski.

- Kopie:*
- Straty wśród pracowników Wydziału Lekarskiego UP w czasie wojny
  - Rozporządzenie Rady Ministrów z 24 X 1949 (Dz. U. 1949 nr 58 poz. 450)
  - Rozporządzenie Rady Ministrów z 3 III 1950 (Dz. U. 1950 nr 9 poz. 92)

- Ilustracje:*
- Znak graficzny Uczelni
  - Fotografia siedziby władz Akademii (Collegium Maius)

PLANSZA 7.

Nagłówki:

**Sztandar Akademii Medycznej
Odznaczenia przyznane Uczelni
Medale nadawane przez Uczelnię**

- Fotografie:*
- Sztandar Uczelni (2 zdjęcia) oraz insygnia rektorskie
  - „Order Sztandaru Pracy I Klasy”
  - honorowe odznaki: Miasta Poznania, „Za Zasługi z Rozwoju Województwa Zielonogórskiego”, „Za zasługi w Rozwoju Województwa Konińskiego” - kolorowe zdjęcia 7 medali Akademii (awers-rewers)

PLANSZA 8.

Nagłówek: **Struktura organizacyjna Uczelni**

Tekst: Struktura Wydziału Lekarskiego i Oddziału Farmaceutycznego UP
do roku 1950

Wydział Lekarski posiadał przed wojną 18 następujących zakładów:

- Zakład Anatomii Prawidłowej i Topograficznej
- Zakład Anatomii Patologicznej
- Zakład Antropologii
- Zakład Biologii Ogólnej
- Zakład Chemii Fizjologicznej
- Zakład Chemii Ogólnej
- Zakład Farmakologii
- Zakład Fizjologii
- Zakład Fizyki Lekarskiej
- Zakład Higieny
- Zakład Histologii Prawidłowej i Embriologii
- Zakład Historii i Filozofii Medycyny
- Zakład Medycyny Sądowej
- Zakład Mikrobiologii Lekarskiej
- Zakład Patologii Ogólnej i Doświadczalnej
- Zakład Radiologii Lekarskiej
- Poliklinika Stomatologiczna
- Studium Wychowania Fizycznego

W ramach Wydziału w okresie międzywojennym działało
10 następujących klinik:

- Klinika Chirurgiczna
- Klinika Chorób Dziecięcych
- Klinika Chorób Wewnętrznych Diagnostyczna
- Klinika Chorób Wewnętrznych Terapeutyczna
- Klinika Dermatologiczna
- Klinika Neurologiczno-Psychiatryczna
- Klinika Okulistyczna
- Klinika Ortopedyczna
- Klinika Otolaryngologiczna
- Klinika Położniczo-Ginekologiczna

Ponadto w latach 1921-1933 istniała przy Wydziale Lekarskim samodzielna Pracownia Psychologiczna oraz wyodrębniona Poliklinika Chorób Wewnętrznych. W roku 1939 powstał nowy Zakład Chirurgii Operacyjnej i Doświadczalnej.

Oddział Farmaceutyczny UP posiadał do roku 1939 pięć zakładów:

- Zakład Botaniki i Uprawy Roślin Lekarskich
- Zakład Chemii Farmaceutycznej
- Zakład Farmacji Stosowanej

Zakład Farmakognozji
Zakład Technologii Środków Lekarskich

Po zakończeniu działań wojennych w marcu 1945 r. podejmuje działalność Wydział Lekarski, a w maju Oddział Farmaceutyczny. W roku 1946 na bazie dawnej Katedry Stomatologii UP powstało Studium Lekarsko-Dentystyczne z kilkoma zakładami, a następnie Oddział Stomatologii. 1 X 1947 r. Oddział Farmaceutyczny został przekształcony w Wydział Farmaceutyczny UP.

Struktura Akademii Medycznej w Poznaniu

Na bazie Wydziałów Lekarskiego i Farmaceutycznego 1 stycznia 1950 roku utworzona została Akademia Medyczna. Do 5 lipca 1950 r. w skład Uczelni wchodziło także Studium Wychowania Fizycznego, które zostało przejęte przez Wyższą Szkołę Wychowania Fizycznego w Poznaniu. Przez wiele następnych lat w strukturze Akademii Medycznej pozostawały dwa wydziały: Wydział Lekarski z Oddziałem Stomatologii i Wydział Farmaceutyczny oraz 4 jednostki międzywydziałowe: Biblioteka Główna, Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych, Studium Wychowania Fizycznego i Studium Wojskowe. Od r. 1958 na Wydziale Farmaceutycznym zaczęto wprowadzać specjalistyczne kierunki studiów. W 1968 roku były to kierunki: apteczny, analizy farmaceutycznej, analityki klinicznej i zielarski. Dalsze zmiany organizacyjne nastąpiły w latach 70. W roku 1975 powstał Wydział Pielęgniarstwa i Nauk o Zdrowiu, a ostatnio w Wydział Nauk o Zdrowiu. Na Wydziale Farmaceutycznym w roku 1979 utworzono Oddział Analityki Medycznej. W r. 1992 z Wydziału Lekarskiego wyłoniły się dwa wydziały: Wydział Lekarski I i Wydział Lekarski II z Oddziałami Stomatologii, Kształcenia w Języku Angielskim i Kształcenia Podyplomowego. Kilka zakładów z Wydziału Lekarskiego przeniesiono na Wydział Nauk o Zdrowiu.

Podstawowymi jednostkami organizacyjnymi od czasu powstania Akademii były katedry i samodzielne zakłady. W roku 1950 na Wydziale Lekarskim działało 15 katedr teoretycznych z połączonymi zakładami, 1 samodzielny zakład teoretyczny, 12 katedr klinicznych oraz 3 zakłady w ramach Oddziału Stomatologicznego. Na Wydziale Farmaceutycznym istniało 5 katedr teoretycznych wraz z zakładami, 2 samodzielne zakłady naukowe, 10 pracowni oraz Ogród Roślin Lekarskich. Liczba podstawowych jednostek organizacyjnych nieustannie wzrastała, co było spowodowane stałym postępem nauk medycznych i pojawianiem się nowych specjalności. W latach 1969-1972 dokonano reorganizacji struktury Uczelni, tworząc 12 instytutów, w skład których wchodziły specjalistyczne zakłady, kliniki i pracownie. W latach 80. i 90. większość instytutów uległa likwidacji i nastąpił powrót do tradycyjnych katedr.

Wydruk wielkoformatowy: Struktura organizacyjna w latach 1919-1998

PLANSZA 9.

Nagłówek: **Baza lokalowa Uczelni**

Tekst: Baza lokalowa Wydziału Lekarskiego i Oddziału Farmaceutycznego UP

Zdjęcia historyczne czarno-białe:

Collegium Medicum (obecnie Maius)
Collegium Marcinkowskiego (d. klasztor Sercanek)
d. Zamek Wilhelmowski
Budynek Zakł. Mikrobiologii Lekarskiej (d. Królewski Instytut Higieniczny)
Collegium Medicum Novum (obecnie Anatomicum)
Collegium Chemicum

Tekst: Baza lokalowa Akademii Medycznej w Poznaniu

Akademia Medyczna przejęła od Uniwersytetu Poznańskiego na własność i użytkowanie w całości następujące budynki:

- Collegium Anatomicum
- Budynek Katedry Mikrobiologii Lekarskiej (ul. Wieniawskiego 3)
- Collegium im. Marcinkowskiego (ul. 28 czerwca 1956 r. 135/147)
- Collegium im. Święcickiego (ul. Przybyszewskiego 49)
- Budynek Kliniki Chorób Dziecięcych (ul. Marii Magdaleny 13)
- Collegium im. Kopernickiego (ul. Święcickiego 4)

W roku 1950 Akademia przejęła od władz miasta Szpital im. Pawłowa (ul. Długa 1/2) i Szpital Położniczo-Ginekologiczny (ul. Polna 33). Część zakładów Akademii pozostawała nadal w budynkach uniwersyteckich (w Collegium Chemicum, Collegium Maius, Collegium Minus), a wiele klinik znalazło pomieszczenia w szpitalach miejskich.

Poprawa bazy lokalowej zaczęła następować w drugiej połowie lat pięćdziesiątych. W roku 1956 zmodernizowany został budynek po byłym oddziale zakaźnym przy ul. Przybyszewskiego 49, w 1959 oddano do użytku nowy gmach Zakładu Anatomii Patologicznej oraz przystosowano wiele pomieszczeń w Szpitalu przy ul. Przybyszewskiego dla nowo powstających pracowni. W roku 1961 przystosowano pomieszczenia przy ul. Jackowskiego dla II Kliniki Chorób Dziecięcych. W roku 1968 oddano do użytku następne nowoczesne obiekty: Ośrodek Rehabilitacji Instytutu Ortopedii i Rehabilitacji przy ul. 28 czerwca 1956 r. oraz Kliniki Psychiatrycznej przy ul. Szpitalnej 27/33, a w 1970 kolejne gmachy Instytutu Pediatrii. 16 października 1973 r. wmurowany został akt erekcyjny pod budowę nowego kompleksu obiektów naukowych, dydaktycznych i socjalnych AM. Do roku 1998 zrealizowano budowę domu studenckiego Eskulap, obiekty Studium Wychowania Fizycznego, budynek Zakładu Optometrii. W roku 1983 oddano do użytku pomieszczenia dla Katedry i Zakładu Toksykologii, w 1984 dokonano modernizacji dawnej stołówki akademickiej przy ul. Parkowej

i adaptacji obiektu na potrzeby Biblioteki uczelnianej. W latach 90. baza lokalowa Uczelni powiększyła się o Ośrodek Technik Obrazowania Instytutu Radiologii, nowe obiekty Instytutu Ginekologii i Położnictwa, Collegium Wrzoska przy ul. Dąbrowskiego oraz rozbudowany dom akademicki Hipokrates na ul. Wilczak.

Zdjęcia kolorowe: szpitale kliniczne (Nr 1-5), domy studenckie (Nr 1-3) oraz Collegium Wrzoska na ul. Dąbrowskiego

PLANSZA 10.

Nagłówek: **Rozbudowa bazy materialnej Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego**

Zdjęcia kolorowe: nowo wybudowane lub zaadaptowane obiekty Akademii Medycznej (hala sportowa, przychodnia zakładowa, budynek Zakładu Optometrii, Biblioteki) oraz zmodernizowane wnętrza z nowoczesną aparaturą

PLANSZA 11.

Nagłówek: **Działalność katedr, klinik i zakładów naukowych**

Tekst: Od początku istnienia Wydział Lekarski i Oddział Farmaceutyczny, po krótkim okresie działalności organizacyjnej, prowadzi działalność dydaktyczną i naukowo-badawczą, która szybko zyskała wysoki poziom. Działalność poszczególnych jednostek organizacyjnych UP a następnie Akademii Medycznej jest dość dobrze udokumentowana w drukowanych opracowaniach, kronikach, informatorach, sprawozdaniach i różnego rodzaju wydawnictwach okolicznościowych. O aktualnych kierunkach badań Akademii Medycznej informować będzie baza faktograficzna o środowisku naukowym opracowywana w Bibliotece Głównej Uczelni.

Fotografie: Okładki 13 wydawnictw okolicznościowych

Wydruk kolorowy: Strona główna bazy komputerowej o środowisku naukowym Uczelni

PLANSZA 12.

Nagłówek: **Dorobek naukowy jednostek organizacyjnych Uczelni**

Tekst: Już w pierwszych latach istnienia Wydziału Lekarskiego UP, mimo iż główny wysiłek kierowany był na działalność organizacyjną i dydaktyczną, rozwijała się działalność naukowa poszczególnych zakładów. Kontynuowane były prace rozpoczęte w ramach Wydziału Lekarskiego Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Współpraca z PTPN znajdowała swoje odzwierciedlenie na łamach

czasopisma „Nowiny Lekarskie”, którego redaktorami było wielu profesorów Wydziału Lekarskiego UP. Prace naukowe referowane były także na posiedzeniach komisji i drukowane w rocznikach PTPN. Jednak bardzo mała liczba pracowników, duże braki w zakresie aparatury naukowej i szczupłe dotacje naukowe nie sprzyjały rozwinięciu szerzej zakrojonych badań naukowych. Pomimo trudnych warunków Wydział Lekarski UP może się poszczycić niemałym dorobkiem naukowym.

W okresie powojennym hołdowano zasadzie planowania badań naukowych korelujących z zapotrzebowaniem społecznym. Poszczególne zakłady włączały się do realizacji planów centralnych, ważnych z punktu widzenia ekonomicznego czy społecznego. Z upływem lat rozwinęły się na szeroką skalę kontakty z zagranicznymi ośrodkami naukowymi. W problematyce badawczej Uczelni zawsze obecne były zagadnienia aktualne w nauce światowej.

Dorobek naukowy od początku istnienia akademickich nauk medycznych w Poznaniu dokumentowany jest w wydawnictwach bibliograficznych, a od roku 1991 opracowywany jest na bieżąco także w bazie bibliograficznej dostępnej w sieci Internet.

Fotografie: Okładka bibliografii za okres międzywojenny oraz okładki wybranych roczników bibliografii bieżącej

Wydruk kolorowy: - strona główna komputerowej bazy bibliograficznej
- wykres obrazujący liczby publikacji w latach 1976-1997

Plansza 13.

Nagłówek: **Doktoraty honoris causa**

DOKTORATY HONORIS CAUSA WYDZIAŁU LEKARSKIEGO UP

1.	Maria Skłodowska-Curie	1922	współtwórczyni nauki o promieniotwórczości, dwukrotna laureatka Nagrody Nobla w 1903 i 1911 roku
2.	Ferdynand Foch	1923	marszałek Francji, Polski i Wielkiej Brytanii
3.	prof. Heliodor Święcicki	1923	pierwszy rektor Uniwersytetu Poznańskiego

DOKTORATY HONORIS CAUSA AKADEMII MEDYCZNEJ W POZNANIU

1.	prof. prof. Adam Wrzosek	1969	UP	historia medycyny
2.	prof. prof. Wiktor Dega	1969	AM Poznań	ortopedia
3.	prof. Ksawery Rowiński	1969	AM Warszawa	radiologia

4.	prof. Robert Macintosh	1969	Oxford, Anglia	anestezjologia
5.	prof. Karl L. Schober	1969	Halle, Niemcy	chirurgia
6.	prof. Borys Zadoroznyj	1969	Charków, Ukraina	dermatologia
7.	prof. Karl Stainier	1969	Liege, Belgia	farmacja
8.	prof. Aleksander Niegowski	1973	Moskwa, Rosja	anestezjologia
9.	prof. Anders Rexed	1974	Upsala, Szwecja	anatomia
10.	prof. Roman Drews	1974	AM Poznań	chirurgia
11.	prof. Kornel Gibiński	1975	Śląska AM Katowice	gastrologia
12.	prof. Jan Nielubowicz	1975	AM Warszawa	chirurgia
13.	prof. Włodzimierz Michajłow	1975	PAN Warszawa	nauki przyrodnicze
14.	prof. Stanisław Pokrzywnicki	1975	WAM, Łódź	anestezjologia
15.	prof. Witold Rudowski	1975	Instytut Hematologii Warszawa	chirurgia
16.	prof. Joachim H. Scharf	1975	Halle, Niemcy	neurologia
17.	prof. Stefan Ślopek	1975	PAN Wrocław	immunologia
18.	prof. Olech Szczepski	1975	AM Poznań	pediatria
19.	prof. Carmelo Giordano	1975	Neapol, Włochy	nefrologia
20.	prof. Otto Mayerhofer	1975	Wiedeń, Austria	anestezjologia
21.	prof. Werner Janisch	1976	Halle, Niemcy	anat. patologiczna
22.	prof. Bogusław Borkowski	1976	Instytut Leków Warszawa	farmacja
23.	prof. Helmut Kraatz	1977	Berlin, Niemcy	ginekologia
24.	prof. Stanisław Biniński	1977	AM Warszawa	farmacja
25.	prof. Nikołaj N. Błochin	1979	Moskwa, Rosja	onkologia
26.	prof. Konrad Seige	1982	Halle, Niemcy	med. wewnętrzna
27.	prof. Jean Lassner	1983	Paryż, Francja	anestezjologia
28.	prof. Miroslav Holub	1985	Praga, Czechy	farmacja, nauki przyrodnicze
29.	prof. Wiktor Tomaszewski	1985	Edynburg, Szkocja	med. wewnętrzna
30.	prof. Walter Frommhold	1986	Tybinga, Niemcy	radiologia
31.	prof. Joseph V. Swintosky	1986	Lexington, USA	farmacja
32.	prof. Jerzy Lutomski	1987	Inst. Zielarski Poznań	farmacja
33.	prof. Shaul Massry	1988	Los Angeles, USA	nefrologia
34.	prof. Dietrich Plester	1988	Tybinga, Niemcy	laryngologia

35.	prof. Tigran Darbinjan	1988	Moskwa, Rosja	anestezjologia
36.	prof. Eduart Garrett	1989	Floryda, USA	farmacja
37.	prof. Janusz Groniowski	1989	AM Warszawa	patomorfologia
38.	prof. Johan Sayk	1989	Rostok, Niemcy	neurologia
39.	prof. Antoni Horst	1989	PAN Poznań	fizjologia
40.	prof. Wolfgang Müller	1989	Bazylea, Szwajcaria	reumatologia
41.	prof. Kazuo Ogawa	1991	Kyoto, Japonia	histologia
42.	prof. Roger Jean	1991	Montpellier, Francja	pediatria
43.	prof. Christof Pilgrim	1992	Ulm, Niemcy	histologia
44.	prof. Wolfgang Dick	1992	Moguncja, Niemcy	anestezjologia
45.	prof. Wolfgang Müller-Ruchholtz	1992	Kilonia, Niemcy	immunopatologia
46.	dr Igor Klatzo	1993	Bethesda, USA	neurologia
47.	prof. Elżbieta Jankowska	1994	Goteborg, Szwecja	fizjologia
48.	dr Wanda Błęńska	1994	Buluba, Uganda	med. tropikalna
49.	prof. Dharmapuri Vidyasagar	1996	Chicago, USA	neonatologia
50.	prof. Bernd W. Müller	1996	Kilonia, Niemcy	technologia farmaceutyczna
51.	dr Edward J. Moskal	1997	Chicago, USA	
52.	prof. Henryk M. Wiśniewski	1997	New York, USA	neuropatologia
53.	prof. Hans J. Lindemann	1998	Hamburg, Niemcy	ginekologia i położnictwo
54.	prof. Illka A.T. Välimäki	1998	Turku, Finlandia	pediatria
55.	prof. Hilary Koprowski	1998	Filadelfia, USA	immunologia, biotechnologia
56.	prof. Hans P. Zenner	1998	Tybinga, Niemcy	otolaryngologia

Zdjęcia kolorowe - uroczystość nadania tytułu doktora honoris causa dr W. Błęńskiej i prof. I.A. Välimäki
- zdjęcia dyplomów i portrety prof. Välimäki i prof. H. Koprowskiego
- zdjęcie okładki wydawnictwa okolicznościowego Uczelni z okazji nadania tytułu doctoris causa

PLANSZA 14.

Nagłówek: **Wkład medycyny poznańskiej w medycynę polską i światową**

Tekst: Wydział Lekarski w okresie międzywojennym stał się poważnym ośrodkiem myśli medycznej. Badania naukowe, z powodu szczupłości kadry, inicjowane i prowadzone były nie przez zespoły

badawcze, a przez poszczególnych pracowników nauki. Do ceniomych osiągnięć naukowych z tego okresu należą między innymi badania Stanisława Kalandyka dotyczące radiobiologii, Stefana Dąbrowskiego z zakresu biologii erytrocytów, pionierskie opracowania Karola Mayera w zakresie tomograficznych zdjęć rentgenowskich oraz onkologicznej terapii rotacyjnej promieniami rentgenowskimi i radem, badania Eugenii i Janusza Zeylandów nad prątkami gruźlicy i szczepionką BCG, Wojciecha Węśława dotyczące nabłonka pęcherzyków płucnych, oryginalne wyniki badań w dziedzinie teorii wychowania fizycznego Eugeniusza Piaseckiego, które zyskały międzynarodowy rozgłos. W okresie międzywojennym zawiązały się słynne szkoły kliniczne: ortopedyczna i rehabilitacyjna Ireneusza Wierzejewskiego (Franciszek Raszeja, Wiktor Dega), chirurgiczna Antoniego T. Jurasza i Kazimierza Nowakowskiego, internistyczna Wincentego Jezierskiego, neurologiczna Stefana Borowieckiego, otolaryngologiczna Alfreda Laskiewicza, dermatologiczna Adama Karwowskiego, sądowo-lekarska Stefana Horoszkiewicza. W Collegium Anatomicum istniało jedno z największych w Europie muzeów anatomicznych (dzieło J. Markowskiego, S. Różyckiego i jego współpracowników).

Poziom studiów farmaceutycznych w UP należał w okresie przedwojennym do najwyższych w Polsce. Duże znaczenie naukowe miały badania dotyczące otrzymywania najbardziej wartościowych preparatów roślinnych oraz badania własności fizykochemicznych związków organicznych. Międzynarodowy rozgłos zyskała szkoła analizy termicznej stworzona przez prof. Konstantego Hrynakowskiego, zajmująca się kinetyką i termodynamiką procesów krystalograficznych.

Wśród katedr utworzonych w pierwszych latach swego istnienia Wydział Lekarski posiadał kilka takich, jakich nie miał wtedy żaden inny wydział lekarski w Polsce. Były to katedry: fizyki medycznej, chemii fizjologicznej, radiologii, ortopedii, balneologii, higieny szkolnej wraz z wychowaniem fizycznym. Za przykładem Poznania katedry takie powstawały w późniejszych latach na innych wydziałach lekarskich.

Po wojnie jako pierwsze w kraju zostały utworzone: Pracownia Mikroskopii Elektronowej (1956), Ośrodek Izotopowy (1957), Pracownia Sztucznej Nerki (1958), Ośrodek Dietetyki (1959), Katedra Rehabilitacji (1960), Klinika Chorób Pasożytniczych (1961), Zakład Rehabilitacji Przemysłowej (1968), Klinika Chirurgii Ręki (1969), Klinika Neonatologii (1972), Instytut Anestezjologii i Intensywnej Terapii (1977), Klinika Foniatrii (1982), Muzeum Uczelni (1989).

Prace prof. Jana Krotoskiego (1895-1969) nad narzędziami chirurgicznymi zapoczątkowały cały ciąg rozwiązań związanych z konstrukcją aparatu „płuco-serce”, który to wynalazek został wyróżniony nagrodą m. Poznania i zdobył najwyższe ogólnokrajowe uznanie w plebiscycie Telewizji Polskiej. Po raz pierwszy w Polsce w Klinice Chirurgii Ogólnej i Gastroenterologicznej w Poznaniu wykonano w maju 1991 r. cholecystektomię laparoskopową. W ośrodku poznańskim od 1996 r. prowadzony jest program wszczepów ślimakowych „Nucleus Mini System 22” u osób nie-

dosłyszających. Naukowcy z Kliniki Neonatologii są twórcami „Programu Poprawy Opieki Perinatalnej”, który funkcjonuje w Wielkopolsce od 1995 roku.

Fotografie: twórcy „szkół” (Karol Mayer, Janusz Zeyland, Kazimierz Nowakowski, Roman Drews, Stefan Borowiecki, Alfred Laskiewicz, Eugeniusz Piasecki, Ireneusz Wierzejewski, Franciszek Raszeja, Wiktor Dega, Konstanty Hrynakowski, Adam Karwowski)

PLANSZA 15.

Nagłówek: **Pracownicy naukowo-dydaktyczni**

Tekst: W pierwszych latach działalności Wydział Lekarski oraz Oddział Farmaceutyczny miały nieliczną kadre naukowo-dydaktyczną. W roku akademickim 1922/1923 Wydział Lekarski zatrudniał: 11 profesorów zwyczajnych, 3 profesorów honorowych, 7 profesorów nadzwyczajnych, 6 zastępców profesora, 7 docentów, 2 wykładowców, 2 adiunktów oraz 44 asystentów i zastępców asystentów.

Rozwój Uczelni odzwierciedla stały wzrost liczby nauczycieli akademickich: w roku 1950, w pierwszym roku swego istnienia, Akademia Medyczna zatrudniała 301 pracowników naukowo-dydaktycznych, w tym 36 samodzielnych pracowników nauki. W kolejnych latach następował stały wzrost tej grupy pracowników związany z powstawaniem nowych jednostek organizacyjnych i wyłanianiem się nowych wydziałów.

PRZYKŁADOWE LICZBY PRACOWNIKÓW NAUKOWO-DYDAKTYCZNYCH W WYBRANYCH LATACH

Rok	Liczba pracowników naukowo-dydaktycznych	Liczba samodzielnych pracowników nauki
1950	350	40
1955	469	62
1960	526	56
1965	558	68
1970	576	105
1990	959	187
1995	953	160

DOKTORATY I HABILITACJE

O rozwoju kadry naukowo-dydaktycznej świadczy liczba przeprowadzonych przewodów doktorskich i habilitacyjnych.

W okresie przedwojennym Wydział Lekarski 378 lekarzy z tytułem doktora wszech nauk lekarskich i 80 z tytułem doktora medycyny. Przeprowadzono około 35 przewodów habilitacyjnych.

W okresie powojennym, w latach 1945-1949 przeprowadzono 163 przewody doktorskie na Wydziale Lekarskim oraz 13 na Wydziale Farmaceutycznym.

W okresie istnienia Akademii Medycznej, w latach 1950-1997, przeprowadzono 2121 przewodów doktorskich i 409 habilitacyjnych.

LICZBA DOKTORATÓW I HABILITACJI W LATACH 1991-1997

Rok	Liczba doktoratów	Liczba habilitacji
1991	37	9
1992	49	7
1993	68	13
1994	69	9
1995	66	8
1996	50	22
1997	82	11

- Fotografie:*
- Okładka „Składu Uniwersytetu r. akad. 1920/21” oraz pierwsza obsada katedr Wydziału Lekarskiego
  - Okładka pierwszego „Składu osobowego i spisu wykładów” Akademii Medycznej z r. akad. 1950/1951 i pierwszy skład senatu
  - Okładka pierwszego „Składu osobowego” i władze Akademii po nadaniu jej imienia Karola Marcinkowskiego
  - Okładka aktualnego „Składu osobowego” z roku 1998

PLANSZA 16.

Nagłówek: **Studenci i absolwenci**

Tekst: Studia na Wydziale Lekarskim w roku akademickim 1920/21 rozpoczęło 133 studentów pierwszego rocznika. Po dwóch latach liczba studentów medycyny zwiększyła się do 443.

Liczba studiujących na Oddziale Farmaceutycznym w latach dwudziestych nie przekraczała 100 osób, w roku 1931/32 było już 188 studentów. W następnych latach liczba studiujących farmację kształtowała się w zakresie od 400-500 słuchaczy, co stanowiło około 40% ogólnej liczby studentów farmacji w Polsce.

Liczba studentów w początkowych latach istnienia Uczelni stale wzrastała. W następnych latach znacznie ograniczono liczbę przyjęć studentów na Wydział Lekarski, powiększyła się za to liczba studiujących na Wydziale Farmaceutycznym i Wydziale Nauk o Zdrowiu (b. Wydział Pielęgniarstwa). Pojawili się w Uczelni studenci zagraniczni i studenci zaoczeni.

LICZBA STUDENTÓW W WYBRANYCH LATACH NA POSZCZEGÓLNYCH WYDZIAŁACH AKADEMII MEDYCZNEJ

Rok akademicki	Wydział Lekarski	Wydział Farmaceutyczny	Wydział Nauk o Zdrowiu
1950/51	1446	410	-
1956/57	2063	417	-
1973/74	1457	570	-
1981/82	1874	525	224
1986/87	2041	612	195
1998/99	WL I 1383 WL II 624	804	510

W okresie przedwojennym Wydział Lekarski UP wykształcił 892 absolwentów, Oddział Farmaceutyczny ukończyło 886 magistrów farmacji.

W okresie powojennym 1945/46-1949/50 Wydział Lekarski ukończyło 856 osób, natomiast Wydział Farmaceutyczny 385.

W latach 1950-1988 studia na wszystkich wydziałach Akademii Medycznej ukończyło łącznie 17.081 absolwentów.

ABSOLWENCI W LATACH 1950-1988 NA POSZCZEGÓLNYCH WYDZIAŁACH

Wydział / Oddział	Liczba absolwentów
Wydział Lekarski	9862
Oddział Stomatologii	3243
Wydział Farmaceutyczny	3237
Oddział Analityki Medycznej	149
Wydział Pielęgniarstwa	560

ABSOLWENCI W LATACH 1989-1992

Rok akademicki	Wydział Lekarski	Wydział Farmaceutyczny	Oddział Anal. Med.	Wydział Pielęgniarstwa
1988/89	340	76	34	32
1989/90	346	97	40	40
1990/91	418	72	30	55
1991/92	392	75	37	52

ABSOLWENCI W LATACH 1993-1997

Rok akademicki	Wydział Lek. I	Wydział Lek. II	Wydział Farmaceutyczny	Oddział Analityki	Wydział N. o Zdrowiu
1992/93	330	101	50	36	41
1993/94	392	108	69	42	44
1994/95	274	86	76	23	51
1995/96	256	110	87	41	70
1996/97	271	81	82	36	136
1997/98	231	94	120	49	183

Zdjęcia:

- Uroczystość inauguracyjna studentów zagranicznych
- Parlament Studencki na spotkaniu z min. T. Kamińską

PLANSZA 17.

Nagłówek: **Organizacje studenckie**

Tekst: W Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego działa kilka organizacji młodzieżowych:

- Akademicki Związek Sportowy – Klub Uczelniany
- Akademickie Koło Misyjne
- Akademickie Stowarzyszenie Ratownictwa Medycznego
- Chór Akademicki
- Samorząd Studencki
- Studenckie Towarzystwo Naukowe
- Zrzeszenie Studentów Polskich
- Związek Studentów Zagranicznych

Zdjęcia kolorowe z imprez organizowanych przez organizacje studenckie

PLANSZA 18.

Nagłówek: **Współpraca z organizacjami i ośrodkami naukowymi**

Wydruk wielkoformatowy: mapa świata z zaznaczonymi miastami, z którymi Uczelnia podpisała umowy o współpracy; pod mapą nazwy 15 ośrodków naukowych

PLANSZA 19.

Nagłówek: **Uwiecznienie nazwisk zasłużonych przedstawicieli poznańskiego środowiska medycznego**

Wydruk wielkoformatowy: plan centrum miasta Poznania z naniesionymi nazwami ulic i szpitali pochodzącymi od nazwisk znanych lekarzy

Oprac. Aniela Piotrowicz